

Zbiór Orzeczeń

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 27 marca 2023 r. – Belgische Staat

(Sprawa C-34/22)¹

Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 i art. 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem –
Swoboda świadczenia usług – Swobodny przepływ kapitału – Ograniczenia –
Przepisy podatkowe – Podatek dochodowy – Zwolnienie podatkowe dla odsetek wypłacalnych
przez banki spełniające określone przesłanki ustawowe – Dyskryminacja pośrednia –
Instytucje kredytowe mające siedzibę w Belgii i instytucje mające siedzibę w innym państwie
członkowskim Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego

1. *Pytania prejudycjalne – Odpowiedź, która może zostać w sposób jednoznaczny
wprowadzona z orzecznictwa – Stosowanie art. 99 regulaminu postępowania*

(art. 267 TFUE; regulamin postępowania przed Trybunałem, art. 99)

(zob. pkt 20, 23, 24)

2. *Swoboda świadczenia usług – Swobodny przepływ kapitału – Postanowienia traktatu –
Badanie przepisu krajowego wiążącego się z tymi dwoma podstawowymi swobodami –
Kryteria ustalania właściwych przepisów*

(art. 56, 63 TFUE)

(zob. pkt 25)

3. *Swoboda świadczenia usług – Ograniczenia – Przepisy podatkowe – Środek jednolicie
stosowany w odniesieniu do wszystkich usług – Uregulowanie krajowe zastrzegające
zwolnienie podatkowe mające zastosowanie do dochodów z depozytów oszczędnościowych
w instytucjach świadczących usługi bankowe, które spełniają warunki właściwe wyłącznie
rynkowi krajowemu – Niedopuszczalność*

(art. 56 TFUE; porozumienie EOG, art. 36)

(zob. pkt 29–41; sentencja)

¹ Dz.U. C 213 z 30.5.2022.

4. *Pytania prejudycjalne – Dopuszczalność – Pytania zadane bez wystarczającego wyjaśnienia kontekstu prawnego oraz przyczyn uzasadniających potrzebę udzielenia odpowiedzi na pytania prejudycjalne – Oczywista niedopuszczalność*

[art. 267 TFUE; regulamin postępowania przed Trybunałem, art. 53 § 2, art. 94 lit. b), c)]

(zob. pkt 43–45)

Sentencja

Artykuł 56 TFUE i art. 36 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu ustanawiającemu zwolnienie podatkowe, które – choć ma zastosowanie bez rozróżnienia do wynagrodzeń związanych z depozytami oszczędnościowymi utrzymywanymi w krajowych i zagranicznych instytucjach kredytowych – uzależnia zwolnienie dochodów z depozytów oszczędnościowych utrzymywanych w instytucjach kredytowych mających siedzibę w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego od spełnienia warunków, które muszą być analogiczne do warunków zawartych w tym uregulowaniu krajowym, właściwych de facto dla rynku krajowego.